

تجلى حقوق شهروندی در مدیریت کسبوکارها

امین رستم زاده (دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، عضو گروه پژوهشی مدیریت کسبوکار معاونت پژوهشی جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی، ارومیه، ایران).
a.rostamzadeh@urmia.ac.ir

ولی عالی (دانشجوی دکتری مدیریت صنعتی، عضو گروه پژوهشی مدیریت کسبوکار معاونت پژوهشی جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی، ارومیه، ایران).
 حبیب ولی زاده (دکتری مدیریت بازرگانی، عضو گروه پژوهشی مدیریت کسبوکار معاونت پژوهشی جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی، ارومیه، ایران)

چکیده:

حقوق شهروندی یکی از مباحث بسیار مهم در سنجش شخصیت توسعه جوامع قلمداد می‌شود حاکمان جامعه امروز در راهبردها و اسناد توسعه ابزارهای دست یازیدن به این مهم را طراحی و تدوین می‌کنند. شهروندان در حوزه‌های مختلف جامعه نیازهایی دارند که با آن درگیرند از سویی هر حوزه مختلف جامعه دارای محیط حقوقی منحصر به فردی است که در توسعه و رونق آن بسیار اثرگذار و پراهمیت است. سه وجه حقوق قانونی، حقوق سیاسی و حقوق اجتماعی شهروندان یکی از شق‌بندی‌های مهم حوزه‌های مطرح در مطالعات صورت گرفته حقوق شهروندی است. مباحث اقتصادی و رفاهی شهروندان مهم‌ترین نیاز افراد جامعه تلقی می‌شوند که با حوزه‌های مذکور هر کدام به نوعی و درجه‌ای در ارتباط است. یکی از مهم‌ترین بخش مباحث اقتصادی مباحث مدیریت کسبوکار و مدل‌های مدیریتی متنوع مطروحه و محیط حقوقی زیستی کسبوکارها است.

در این مقاله نخستین بار مؤلفه‌های مختلف حقوق شهروندی در مباحث مدیریت کسبوکار طرح، مطالعه و اینکه مفاهیم حقوق شهروندی در چه مؤلفه‌های محیط حقوقی حوزه مدیریت کسبوکار مطرح بوده و باید رعایت شود مورد بررسی گردیده است.

بر اساس نتایج بدست‌آمده از بین مدل‌های مختلف کسبوکار مدلی که بیشترین شاخص مؤلفه‌های حقوق شهروندی را در راهبرد مدیریت و توسعه‌اش، مدنظر داشته جزء مدل‌های موفق و مطرح و دارای محیط حقوقی مستعد برای رقابت و توسعه در بحث مدیریت کسبوکار بوده است و در مدیریت توسعه‌ای کسبوکارها با رویکرد اسلامی در مقایسه با مدل غیر اسلامی در محیط حقوقی مطروحه عدالت هدفی غایی‌تر در مقایسه با کسب سود به عنوان هدف مادی واصلی بوده است در حالی که در محیط حقوقی مدل مدیریت کسبوکار غیر اسلامی عدالت مطروحه از مرحله ابزار تنزل پیداکرده و اگر عدالتی در تئوری‌های مدیریتی مطرح می‌شود برای رسیدن به هدف اصلی که همان کسب سود است می‌باشد لذا عدالت مطروحه در محیط حقوقی مدل مدیریت کسبوکار اسلامی اخلاقی‌تر، انسانی‌تر و جوهری‌تر است و درنتیجه آموزه‌های حقوق شهروندی در محیط حقوقی مدل کسبوکار اخیر متجلی‌تر است و بر اساس نتایج این تحقیق ضمن تأکید بر تفاوت نهاد «حقوق مشتری» با «حقوق شهروندی در کسبوکار» که نهاد اخیر بسیار اعم‌تر بوده به عنوان یک پیشنهاد قابل بحث علمی در تحقیقات آتی محققان حقوق، اقتصاد و مدیریت به صورت تخصصی‌تر که منبعث از مدل مدیریتی و راهبردی و محیط حقوقی کسبوکار اسلامی است؛ پیشنهاد می‌شود.

وازکان کلیدی: حقوق شهروندی، مدیریت کسب کار، عدالت، محیط حقوقی، مدل کسبوکار اسلامی، حقوق شهروندی در کسبوکار

مقدمه:

در عصر کنونی حقوق شهروندی در ادبیات رایج مدیریت توسعه به مفهومی که بستر پیشرفت جوامع در آن شکل می‌گیرد مبدل گردیده است و مباحث علمی از مطالعه بر روی کلیات در خصوص تسری آن در حوزه‌های مختلف و بین‌رشته‌ای یک جامعه مورد پردازش علمی قرار می‌گیرد و سخن راندن در مورد مبانی، اهمیت و ضرورت آن محلی از اعراب ندارد. شهروندان یک جامعه بر اساس نیازهای مختلفی که دارند با حوزه‌های متفاوت درگیرند و تمامی حوزه‌ها دارای یک محیط حقوقی خاص و منحصر به فرد

هستند این محیط حقوقی در دو بخش بستر قوانین ملی و یا منطقه‌ای و دیگری آینین‌نامه‌ها و بخشنامه‌ها و هر چیزی که مدیریت یک مجموعه برای راهبردهای توسعه‌ای خاص شرکتش چه برای درون سازمان کسب‌وکارش و یا برون سازمانش وضع و اعمال می‌کند؛ است. هر حوزه بر اساس راهبردهای منحصر به فردش اقتضای محیط حقوقی خاصی خود را دارد. محیط‌های حقوقی بهنوعی انتظام بخش و رونق دهنده و تعالی بخش حوزه مدنظر است. در کشورهای توسعه‌یافته مطالعه بر روی محیط و فضای حقوقی حاکم بر هر بخش از جامعه در حوزه‌های مختلف مدیریت، اقتصاد، سیاست، فرهنگ و ... به صورت جاری و ساری برای کنترل و مدیریت مؤلفه‌های مدنظر یکی از ضرورت‌ها و شاخص‌های اساسی توسعه آن حوزه قلمداد می‌شود. به عنوان مثال در حوزه سرمایه‌گذاری خارجی که بسیار مهم برای رشد اقتصاد ملی و رونق کسب‌وکارها است دولت‌ها در صدد رقابت برای جذب سرمایه‌گذار خارجی با اتکا به رونق فضای حقوقی سرمایه‌گذاری خارجی کشور خود هستند و وكلاء سرمایه‌گذار خارجی قبل از هر بررسی و انتخاب کشور برای سرمایه‌گذاری محیط حقوقی سرمایه‌گذاری کشور می‌بینند را ارزیابی می‌کنند تا بعضی از حقوق متصوره برای شهروندان که غیر تابعین یک کشور از آن محروم هستند با این ابزار حداقل در مباحث اقتصادی و مالکیت مربوطه خدشه جدی نبینند. (Hoseinzadeh, ۲۰۱۶:۵۶)

یکی از نیازهای اساسی مردم حوزه اقتصادی است که شهروندان هر روز در محیط حقوقی آن برای رسیدن به اهداف و رفع نیازهای مدنظر تنفس حقوقی می‌نمایند یکی از بخش‌های مطروحه حوزه اقتصادی مباحث کسب‌وکار است که از ابعاد بسیار مختلف برای مردم پراهمیت و قابل طرح و بررسی است از سوی حقوق قانونی، حقوق سیاسی و حقوق اجتماعی شهروندان یکی از تقسیمات کلاسیک و مهم ارائه شده در حقوق شهروندی است؛ و به نظر می‌رسد حوزه کسب‌وکار به انحصار مختلف با درجه اثرباری متفاوت از این انشعابات حقوق شهروندی متأثر است که بر اساس بررسی‌های به عمل آمده هیچ‌گونه مطالعه‌ای در کشور برای بررسی حتی کلی و ارتباط این دو حوزه مجزا از هم (مدیریت کسب‌وکار و حقوق شهروندی) صورت نگرفته است.

هر کسب‌وکار چه در حوزه مشاغل و کسب‌وکارهای دولتی و چه در حوزه کسب‌وکارهای خصوصی غیردولتی دارای یک سازمان با ویژگی‌های خاص خود است که این سازمان کسب‌وکار دارای ارکان و واجد محیط حقوقی و مدیریت منحصر به فرد خاص خود بر اساس ویژگی‌های عارضه بر آن است. در طراحی مدل هر سازمان و کسب‌وکارهای مختلف مخاطبین و جامه هدف کسب‌وکار، افراد مراجعه‌کننده، ارباب رجوع، مشتری و حتی شهروندان غیر جامه هدف کسب‌وکار مدنظر و کارآفرینان سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی نقش بی‌بدیل و والاًی دارد لذا حقوق عارض شده بر این جامه هدف بسیار مهم و اساسی است که باید بر اساس اقتضای فضای کسب‌وکار ضمن احصا و شناخت صحیح این حقوق راهبردها و مدل‌های حوزه مدیریتی کسب‌وکارها و محیط حقوقی حاکم بر آن تغییر یافته و در رقابت با سایر کسب‌وکارهای متجانس و رقیب بیشترین درصد تحقق حقوق جامه هدف کسب‌وکارها و حتی سایر شهروندان را شاهد باشیم؛ مثلاً در بحث شرایط حقوقی سرمایه‌گذار خارجی برای بهره‌مندی از تسهیلات فوق العاده و معافیت‌های خاص این نوع سرمایه‌گذاری، طبق قانون یک تاجر ایرانی بر اساس ضوابط مقرر در قانون می‌تواند تاجر و سرمایه‌گذار خارجی قلمداد شود و بر اساس شخصیت حقیقی یا حقوقی یک کسب‌وکار خارجی از تسهیلات و معافیت‌های خاص پیش‌بینی شده در محیط حقوقی خاص سرمایه‌گذار خارجی بهره‌مند شود اما سرمایه‌گذار خارجی از بعضی از تسهیلات به عنوان شهروند غیر ایرانی محروم است لذا شرایط خاص این دو محیط حقوقی متفاوت در زمان تداخل اهمیت مطالعه محیط حقوقی و تأثیراتی که این محیط بر کسب‌وکارها دارد را دوچندان مشهودتر می‌نماید (رستم زاده، زارع: ۱۳۹۱). لذا شناخت و واکاوی این حقوق جهت ارتقاء در مرحله اول نیازمند تبیین هر چه بیشتر با تکنیک‌های علمی موضوع است و در این مقاله ضمن تشریح کلیات هر دو متغیر تحقیق به بحث در خصوص رابطه و چگونگی اثرگذاری و اثرباری آن‌ها پرداخته می‌شود.

حقوق شهروندی:

در عصر حاضر که به فرا تجدد مشهور است، اندیشه‌های حقوقی و بهویژه تفکر حقوق بشری، گفتمانی غالب را در منظومه فکری سیاسی، اجتماعی و اخلاقی شهروندان به وجود آورده که همگان ناچار به استنشاق در این فضا شده‌اند، به طوری که موافق و مخالف در آن به اعلام نظر و اتخاذ موضع پرداخته‌اند. شاید واضح‌ترین نشانگر تعهد عصر گذشته، یعنی مدرنیته به حقوق در یک روایت کلان، اعلامیه جهانی حقوق بشر باشد که در سال ۱۹۴۸ در سازمان ملل به تصویب رسید. این سند نشان‌دهنده شیوع تفکر حقوقی است که نهادی همچون سازمان ملل، علی‌رغم آنکه کشورهای عضو آن هریک حامی ایدئولوژی‌های متعارض و با فرهنگ‌های مختلف بودند، توانسته است از چنین اعلامیه‌ای رسمًا حمایت کند. اعلامیه حقوق بشر در ۱۹۶۶ با دو میثاق دیگر همراه بود که با جزئیات بیشتری حقوق بشر را بیان می‌کرد، یکی از آن‌ها درباره حقوق مدنی و سیاسی و دیگری درباره حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بود؛ همچنین سازمان ملل خود را متعهد به معاهدات حقوقی خاصی در مورد مسائلی نظیر مقابله با نسل‌کشی، برده‌داری، شکنجه، حقوق پناهندگان، تبعیض‌های جنسی و دینی و حقوق کودک کرده است؛ در عین حال، توجه بین‌المللی به حقوق بشر محدود به سازمان ملل نبوده است. مناطق مختلف جهان بیانیه‌های حقوق بشر خاص خود را ارائه و اتخاذ کرده‌اند. در ۱۹۵۰، بیست کشور اروپایی معاهده اروپایی حقوق بشر را امضا کرده و دادگاه اروپایی و کمیسیون اروپایی را برای اجرا و نظارت بر آن معاهده تشکیل دادند. اعلامیه آمریکایی حقوق و تکالیف انسان در ۱۹۴۸ منتشر شد و در ۱۹۶۹، چندین دولت آمریکای لاتین تعهد خود در پایبندی به معاهده آمریکایی حقوق بشر را اعلام کرده و دادگاه و کمیسیونی برای به اجرا گذاشتن آن معاهده به وجود آورdenد. در سال ۱۹۸۱، سازمان وحدت افریقا منشور آفریقایی حقوق انسان و مردم را تصویب کرد. سپس اعلامیه اسلامی حقوق بشر شورای اسلامی، اعلامیه عربی و بالآخره در قاهره در سال ۱۹۹۰ و کشورهای اسلامی پس از اجلاس تهران در ۱۹۸۹، اعلامیه اسلامی حقوق بشر را نهایی کردند. کشورهای اروپایی هم پس از جرح و تعدیل‌های فراوان در ۱۹۹۹ دستور حقوق بنیادین اتحادیه اروپا را نگاشتند (جاوید، ۱۳۹۳: ۶۶ تا ۶۷).

در بحث حقوق شهروندی نظریات مختلفی در دنیا مطرح است و از ابعاد مختلف می‌توان به بررسی موضوع از این منظر نیز پرداخت مثلاً در یک قسم بندی لیبرال‌ها معتقد‌ند که دولت باید نسبت به شیوه زندگی شهروندان حالت بی‌طرف داشته باشد یعنی اینکه دولت طرفدار شیوه خاصی از زندگی نباشد. (فیتزپتریک، ۱۳۸۱: ۱۳۰). اجتماع‌گرایان در نظریه‌هایشان بر مسئولیت‌های شهروندان تأکید داشته و آن را بنیادی‌تر می‌دانند (فالکس، ۱۳۸۱: ۱۰۸)؛ و سوسیال‌دموکرات‌ها در نظریه‌هایشان بر تعادل بین حقوق و مسئولیت‌های شهروندان تأکید‌دارند (فیتزپتریک، ۱۳۸۱: ۱۳۸).

از نظر پارسونز یک شهروندی کامل به‌دوراز هرگونه تبعیض اجتماعی به معنی برخورداری همه‌ی اقسام و گروه‌های اجتماعی از حقوق و تعهدات شهروندی و آگاهی آنان از حقوق خود است؛ بنابراین، آگاهی از حقوق شهروندی نیازمند تأمین انواع مختلف منابع و ایجاد فرصت‌های مناسب و بازتولید ارزش‌های عام از یک‌طرف و نگرش مناسب به این حقوق از سوی دیگر است. مهم‌ترین مسئله‌ی موردتوجه پارسونز گروه‌هایی است که از امتیازات شهروندی محروم‌اند (حسام، ۱۳۸۱: ۱۱).

ترنر حقوق شهروندی را مجموعه‌ای از حقوق قانونی و رسمی می‌داند که برای یک جامعه معین تعریف‌شده است و در آن شهروند مدعی برخورداری از منابع ملی می‌شود. شهروند دارای منابع مهم اقتصادی چون مسکن، درآمد، منابع سیاسی، آزادی بیان و منابع فرهنگی چون تعلیم و تربیت و آموزش است. ترنر به نقش شرایط اجتماع، اقتصادی و فرهنگی جامعه و افراد توجه دارد و معتقد است آگاهی از حقوق در میان اقوام مختلف متفاوت است (هزارجریبی و امانیان، ۱۳۹۰: ۹).

هایرماس معتقد است که شهروندی ناشی از تمایز حوزه اقتصادی – سیاسی و شکل‌گیری حوزه جدیدی به نام حوزه عمومی است. تنها در بافت حوزه عمومی و جامعه مدنی است که افراد به عنوان شهروندان دارای حقوق، عضو تمام‌عيار جامعه خود می‌گردند. در جامعه مدنی تصمیم‌گیری‌ها از طریق فرآیندهای جمعی و مشارکت فعالانه شهروندان در قالب نهادها، انجمن‌ها و گروه‌های مدنی صورت می‌گیرد. کار این نهادها و گروه‌ها این است که با ایجاد زمینه مشارکت، آگاهی افراد را افزایش دهند. بر

همین مبنایی مشارکت را معرف اصلی شهروندی می‌داند و آن را به گونه‌های مختلف تحلیل کرده است.^(Habermas, ۱۹۹۴: ۳۴۵)

۲۵۰)

از منظری دیگر باید اذعان نمود حقوق شهروندی، در ذات خود، نوعی ایثار و ازخودگذشتگی و کنار نهادن خواسته‌های حداکثری شخصی را به صورت داوطلبانه برای ایجاد جامعه‌ای مطلوب و اخلاقی دارد؛ بنابراین، مدیران کلان هر کشور، در کنار نهادینه کردن حقوق شهروندی و آشنا ساختن شهروندان با این حقوق، سعی می‌کنند، زمینه‌های ایجاد و تقویت عدالت اجتماعی را که منجر به گسترش اخلاق شهروندی خواهد شد را در جامعه توسعه دهند (رستم زاده. رمزی، ۱۳۹۵).

در ادبیات برنامه‌ریزی امروز، شاخص‌های متعدد و گوناگون برای تبیین میزان توسعه وجود دارد. شاخص‌های مزبور در ابتدای رواج مفهوم توسعه بیشتر جنبه اقتصادی داشتند اما باگذشت زمان به ترکیبی از عوامل مادی و غیرمادی تغییر یافته‌اند. از میان شاخص‌های سازنده ساختار اصلی توسعه، دانش عمومی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است (Sastry, ۱۹۹۷: ۱۴). و در چنین شرایطی سیاست‌ها، برنامه‌ها و ضوابط قانونی جامعه در خلاً آگاهی و اطلاعات عمومی و دانش عمومی به نتایج قابل توجهی نخواهد رسید و علاوه بر اختلال در مدیریت شهرها خود شهروندان را نیز با مشکلات عدیده‌ای روبرو خواهد کرد. به عبارت دیگر داشتن زندگی در کنار دیگران و بهره‌مندی از مزایای شهر بدون دانش و آگاهی از حقوق، وظایف و تکالیف مرتبط با آن تحقق نمی‌یابد (محمدی و تبریزی، ۱۳۹۰: ۱۷۶-۱۷۷).

در سطحی فراتر سه قالب کلی دانش، مهارت و نگرش جهانی اندیشیدن و عمل کردن دانش، مهارت و نگرش دموکراتیک توانایی در کاربرد فن‌آوری اطلاعات به عنوان سه خصوصیت اصلی شهروند آینده مطرح شده است که این سه مفهوم بهشت در هم‌تنیده شده و اثر متقابل و چندجانبه دارند (قائدی، ۱۳۸۵: ۲۰۷). تاچ. مارشال با الهام از اندیشه‌های ماکس وبر و تالکوت پارسونز، نظریه‌ای در رابطه با شهروندی در جوامع دموکراتیک مطرح می‌سازد. وی در مدل کلاسیک خود حقوق شهروندی را به سه وجه حقوق قانونی، حقوق سیاسی و حقوق اجتماعی تقسیم می‌نماید یکی از این گونه‌های اصلی حقوق شهروندی در خصوص حقوق شهروندان در جامعه حق رفاه و شهروندی اجتماعی است که بر مبنای برخورداری از تأمین اجتماعی، امنیت اجتماعی، بهداشت و آموزش همگانی است. در نظریه شهروندی مارشال، شهروند اجتماعی به مفهوم برخورداری اعضای جامعه از حق رفاه است. در اینجا مارشال به نقش دولت رفاه که تأمین‌کننده چنین حقوقی است، تأکید دارد. مارشال عنصر اجتماعی را این گونه تعریف می‌کند: «مراد من از عنصر اجتماعی عبارت است از طیف وسیعی از حقوق که حق برخورداری حداقلی از رفاه اقتصادی و امنیت تا حق برخورداری کامل از میراث اجتماعی و حق زندگی به عنوان یک موجود متمدن معیارهای حاکم به یک جامعه را دربرمی‌گیرد» (نش، ۱۳۸۰: ۱۹۳). از نظر ترنر، مارشال از حقوق شهروندی بسیار مهمی غفلت کرده است. از نظر وی حقوق اقتصادی و فرهنگی اهمیت زیادی دارد و در واقع شهروندی اجتماعی، رفاهی و سیاسی متکی به شهروندی اقتصادی و فرهنگی است (باقری، ۱۳۹۳: ۱۰۸).

حقوق شهروندی در دین اسلام نیز که در بخش بعدی تخصصی‌تر مورد پرداخت علمی قرار می‌گیرد از جایگاه متعالی برخوردار است با توجه به آیات قرآن کریم و تعالیم بزرگان دین، در می‌یابیم که نخستین حق انسان شناخت جایگاه حقیقی خویش است و با این شناخت به وظایف خود به عنوان بالاترین مخلوق پی می‌برد. از دیدگاه امام سجاد (ع) اولین حق انسان، حق نفس، سپس حق تک‌تک اعضا و پس از آن حقوق اموال و افراد اجتماعی بیان گردیده است؛ بنابراین قوانین اسلامی هر دو بعد فردی و اجتماعی انسان را مورد توجه قرار داده و در هر دو بعد، هم به نیازهای مادی و هم به نیازهای معنوی پاسخ داده است. در سیستم قانون‌گذاری الهی که قوانین پیرو مصالح فردی و جمعی است بسیاری از احکام عبادی برای پرورش و سازندگی فرد و روحیات او قانون‌گذاری شده است، نیز بسیاری از احکام دیگر برای اصلاح جامعه و ایجاد عدالت اجتماعی و حفظ حقوق امت اسلامی است. همواره مصلحت‌های فردی و اجتماعی در احکام فقهی مراعات شده، هرگاه این دو مصلحت در یکجا باهم اصطکاک و برخورد پیدا کنند، مصالح عمومی بر مصالح فردی ترجیح پیدا کرده است (ابن تراب به نقل از فیض، ۱۳۸۵: ۱۱۸). در مبحث حق کرامت و احترام انسانی باید خاطرنشان

ساخت؛ نخستین حق هر شهروند و هر انسانی ایجاد زمینه‌های رشد اوست. پس از آن باید محیط اجتماع فرست رشد، توسعه و کمال را به افراد بدده؛ بنابراین برقراری عدالت و اقامه قسط در جامعه وظیفه هر حاکم و حق هر شهروند است «لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمُيْزَانَ لِيَقُولَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ» (حديد، ٢٤). قسط و عدل مطلوب هر انسان است و در جای جای تعالیم اسلامی به آن امر شده است (نحل، ٩٠؛ حجرات، ٩)؛ رهبران بلاد اسلامی نیز بر اساس مکتب فکری اسلام حقوق انسان‌ها و ملت خود را به شکلی ویژه مورد حراست و صیانت قرار می‌دادند. حضرت امام خمینی (ره) به عنوان بنیان‌گذار حکومت اسلامی ایران، بر ارزش انسان و رعایت کرامت او تأکید می‌نمود. ایشان تأکید می‌کردند که مسئله مهم برای یک حکومت اسلامی این است که تمام شهروندان و اتباعش به یک اندازه از مزايا و عدالت حکومت بهره‌مند شوند. از این‌رو، امام (ره) بر رسیدگی و حمایت قانون و حکومت از کسانی که با بی‌مهری‌های رژیم‌های گذشته به حاشیه رانده‌شده بودند و عنوان شهروندان درجه چندم را پیداکرده بودند، اصرار می‌نمودند. امام (ره) می‌فرمایند: «همه مدیران و کارگزاران و رهبران و روحانیون نظام و حکومت عدل موظفاند که با فقرا و مستمندان و پابرهنه‌ها بیشتر حشرونش و جلسه و مراوده و معارفه و رفاقت داشته باشند». بیت الغزل اندیشه سیاسی امام خمینی (ره) تأسیس حکومتی اسلامی بود که در آن کرامت، حرمت، شرافت و حیثیت شهروندان پاس داشته شود. در این اندیشه، همه‌چیز به مردم ختم می‌شود. کسانی که با عنوان محروم و مستضعف سال‌ها طوق فرمان‌برداری توسط رژیم‌های گذشته ایران بر گردنشان گذاشته شده بود، در جایگاه واقعی شان به عنوان شهروند قرار گرفته‌اند. ایشان بارها به مسئولین عالی‌رتبه جمهوری اسلامی گوشزد نمودند: «شماها نوکر مردم هستید. دولت‌ها خدمتگزار مردم‌اند». منش روشن و اندیشه‌های امام خمینی (ره) تبلور و تجلی صیانت از حقوق متعالی انسانی است بسیاری از اندیشه‌های ناب امام (ره) که در کتب علمی و گفتار و سخنرانی‌ها موجود است بهترین منبع برای واکاوی غنای مباحث حقوق شهروندی است فرمان ۸ ماده‌ای در بازه پنج ساله اول پیروزی انقلاب خود برگی زرینی در ترمینولوژی سیاسی مدیریتی انقلاب‌های دنیا در حوزه رعایت حقوق شهروندی است (رسم زاده و همکاران، ۱۳۹۴: ۴).

مدیریت کسب‌وکارها:

واژه کسب‌وکار در دهه‌های اخیر به عنوان یکی از کلیدواژه‌های اقتصاد کلان مطرح است که مورد توجه اقتصاددانان و صاحب‌نظران است. از منظری محیط کسب‌وکار شامل کلیه عواملی است که بر عملکرد بنگاه مؤثر بوده اما مدیر مستقیماً نمی‌تواند آن‌ها را تغییر دهد. به عبارتی عوامل مؤثر بر عملکرد واحدی اقتصادی مانند کیفیت دستگاه‌های حاکمیت، ثبات قوانین و مقررات، کیفیت زیرساخت‌ها و... است که تغییر دادن آن‌ها فراتر از اختیارات و قدرت مستقیم مدیران بنگاه‌های اقتصادی است (میدری و قودجانی، ۱۳۸۷). به عنوان مثال امنیت محیط حقوقی کلی کشور که در شاخص‌های هر سه بخش اقتصادی، سیاسی و حقوقی به عنوان مؤلفه‌های اثرگذار در جذب سرمایه‌گذاری خارجی می‌گنجد و به نوعی با هر سه شاخص در ارتباط است خارج از حوزه مدیریت یک کسب‌وکار تلقی می‌شود اما بخش عمده‌ای نیز خارج از این مباحث ملی در محیط حقوقی با فضای حقوقی داخل و اطراف پیرامونی محیط حقوقی یک کسب و کار در ارتباط است و در واقع به هنر و مهارت‌های راهبردی مدیریتی یک کسب‌وکار با ابزار حقوقی برمی‌گردد (رسم زاده، نیکخواهی: ۱۳۹۱). مثلاً محیط حقوقی داخلی یک کسب‌وکار با ابزارهای آیین‌نامه‌ای و یا بخشنامه‌ای به نوعی مقرر اتی را برای یک کسب‌وکار در رابطه با مدیران میانی، همکاران خود و یا مشتریان فرضی و یا موجود در ابعاد و حوزه‌های مختلف وضع می‌نماید که بستر رونق و مدیریت کیفی کسب‌وکار را با توجه به فلسفه ضمانت اجرایی محیط حقوقی فراهم می‌نماید. در مجموع یک مدیر کسب‌وکار ممکن است دارای سطح وسیعی از مسئولیت باشد که این بستگی به سازمان موردنظر دارد. با این وجود برخی عملکردهای کلی در همه کارهای مدیریتی چون برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، تعیین کارکنان، جهت‌دهی امور، کنترل و بودجه‌بندی موجود است که در مباحث مدیریت کسب‌وکار در کنار زمینه‌های اساسی دیگری مانند آمار، بازاریابی، منابع انسانی و اقتصاد و نیز تصمیم‌گیری، منطق حل مسئله و مهارت‌های شخصیتی به رونق و توسعه کسب‌وکار می‌انجامد. در مجموع، مدیریت عبارت است از: مدیریت فرآگرد به کارگیری مؤثر و کارآمد منابع مادی و انسانی (بر مبنای نظام

حاکم ارزشی پذیرفته شده است) که با برنامه ریزی، سازمان دهی، بسیج منابع، هدایت و کنترل عملیات برای دستیابی به اهداف تعیین شده، محقق می شود (سعادت، ۱۳۸۴).

توسعه سازمان ها بیشتر زاییده دنیای کسب و کار و تجارت است، در حال حاضر این امر تبدیل به یک استراتژی مهم برای ظرفیت سازی در سازمان های مختلف تجاری و دولتی، شده است. بیرای فرنچ و بل، توسعه سازمانی را یک استراتژی تغییر مطرح نموده اند که از اواخر ۱۹۵۰ و اوایل ۱۹۶۰ ظهور نموده است و آن مبتنی بر پویایی های گروهی، نظریه و عمل بوده و بر اساس تغییر برنامه ریزی شده حرکت می کند. تاریخ توسعه سازمان یک تکامل تدریجی بوده و بر طبق نظر وایزبورد توسعه سازمانی ابتدا توسط ریچارد بک هارد و داگلاس مک گریگور در سال ۱۹۵۰ پدید آمده است. این امر در برگیرنده تلاش های تغییر از پایین به بالا، نواوری و مواردی جز آن بوده است که بعدها در برگیرنده چارچوب نظری و ظرفیت سازی برای حل مشکلات بشری درآمد یعنی با توجه به نظر فرنچ و بل توسعه سازمان در برگیرنده تلاش های طولانی مدت بوده که به وسیله مدیران سازمان در جهت بهبود سازمان، توانمندسازی، یادگیری و حل مسائل از طریق مدیریت مشارکتی، رهبری و حمایت شده است (عباس زاده و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۱۹).

همه این سلسله اقدامات در غایت باید به رضایت شهروندان منتج شود و این رضای درونی زمانی محقق می شود که حقوق شهروندان هم به عنوان مشتری و نیز شهروندی که از خدمات کسب و کار منتفع نمی شود اما به عنوان یک شهروند از حضور کسب و کار در شهر خود چه به صورت مستقیم یا غیرمستقیم از ابعاد مختلف مادی، اجتماعی، روانی و... متضرر نمی شود؛ محقق شود. این اقدامات مدیریتی در کسب و کار باید انعطاف پذیر و به روز باشند و این مهم در محیط حقوقی کسب و کار زمانی به وقوع می پیوندد که محیط حقوقی جواز انعطاف کافی مدیریتی را به سیستم مدیریتی کسب و کار جهت تغییر در مجموعه را بدده. تغییر در راهبرد مدیریتی سیستم کسب و کارها امری اجتناب ناپذیر است شناخت و درک بهتر یک کسب و کار با استفاده از مفهوم سیستم میسر است. به عبارت بهتر، کسب و کار یک سیستم است که به سادگی شامل درون دادها، فرایندها و برونداده است. به لحاظ نظری و در کنار سایر تئوری های اجتماعی (مانند تئوری اقتصاد خرد و کلان و...)، ابزار شناخت این سیستم تئوری سازمان^۱ بوده که در ادبیات رایج علمی دنیا، مدت هاست که جایگاه ارزشمند خود را به خوبی ثابت نموده است. در مدیریت کسب و کار، مدیریت (اداره کردن) می تواند به صورت فرآیند سازمان دهی مؤثر منابع جهت دستیابی به اهداف تعریف شود و به کارگیری این فرآیند در یک سازمان مشخص جهت دستیابی به اهداف تعیین شده مدیریت کسب و کار است. مدیریت کسب و کار^۲ معادل عبارتی است که در ادبیات رایج مدیریت و تئوری سازمان به مدیریت بازرگانی ترجمه شده است. به طور کلی، عرصه مفهوم پردازی در علم و هنر مدیریت به دو حوزه عمومی^۳ و خصوصی^۴ تقسیم شده است (داوری، ۱۳۹۵).

با تأسیس هر بنگاه تجاری، یک مدل کسب و کار خواه به صورت آشکارا (عینی، تشریعی) و خواه به صورت نهانی (ذهنی، تکوینی) جهت طراحی ساختار تعاملات آن به کار گرفته می شود. اگر مدل کسب و کار را منطق اصلی شرکت و انتخاب های راهبردی آن برای ایجاد و جذب (سهم خواهی از) ارزش درون یک شبکه ارزش در نظر بگیریم عدم تشخیص یک مدل کسب و کار مناسب، منجر به ناکامی سازمان ها در دستیابی به اهداف آن می شود. از زمان شکل گیری ادبیات مدل کسب و کار، شاهد آن هستیم که محققان متعددی به ارائه تعاریف مدل های کسب و کار و ابعاد و اجزای آن پرداخته اند. ولی تا به امروز یک تعریف استاندارد از مدل های کسب و کار شکل نگرفته است. شاید دلیل آن باشد که این محققان با رویکردها و اولویت های متفاوتی به ارائه تعریف مدل کسب و کار پرداخته اند (منطقی و همکاران، ۱۳۹۲). با مطالعات به عمل آمده در تعاریف پر ارجاع مدل کسب و کار می توان از منظری دیگر بر روی این واژه با تکیه بر رویکردهای آن تأملی بیشتر کرد که از جمله آن ها می توان به رویکردهای منبع محور، فعالیت محور، داشت محور،

¹. Organization Theory

². Business Management or Business Administration

³. Public

⁴. Private

اقتصادی، راهبرد محور و شبکه‌ای اشاره کرد. گروهی با تکیه‌بر دیدگاه منبع محور، فعالیت محور و اقتصادی تعریف خود از مدل کسب‌وکار را محدود به شرکت واحدی نموده‌اند (استروالدر، پیگنیور، ۲۰۱۰). اما در ادامه به صورت مختصر به تشریح هر کدام پرداخته می‌شود:

رویکرد مبتنی بر منابع

برخی بر این عقیده‌اند که مدل کسب‌وکار بر پایه عملیات درونی شرکت است و با یک رویکرد مبتنی بر منابع، بر قابلیت‌ها و شایستگی‌های درونی سازمان تأکید نموده‌اند. برای مثال، آفوا و تاچی مدل کسب‌وکار را «روشی که یک شرکت به ساخت و استفاده از منابع خود می‌پردازد تا از آن طریق بتواند ارزشی بهتر نسبت به رقبای خود را به مشتریانش ارائه دهد» در نظر می‌گیرند.

رویکرد فعالیت محور

رویکرد فعالیت محور، دومین رویکرد قابل‌شناسایی در این بخش است. تعاریف در این بخش، متمرکز بر فرآیند (به صورت مجموعه‌ای از فعالیتها) یا فعالیت بوده است. برای مثال پتروویک، کیتل و تکستن (۲۰۰۱) مدل کسب‌وکار را «شرح منطق یک سیستم کسب‌وکار برای ایجاد ارزش که تحت نفوذ فرآیندهای واقعی قرار دارد» در نظر گرفته‌اند.

رویکرد اقتصادی

در یک رویکرد اقتصادی مدل کسب‌وکار را منطق خلق سود در شرکت می‌دانند. این دسته از تعاریف شامل مفاهیم سرمایه، سود و درآمد است. برای مثال، می‌توان به تعریف استوارت و ژاوو (۲۰۰۰) از مدل کسب‌وکار اشاره نمود که مدل کسب‌وکار را نحوه کسب پول و حفظ جریان سود در طول زمان تعریف نموده‌اند.

رویکرد شبکه‌ای

از آنجاکه در دنیای کنونی فرآیند ایجاد ارزش فراتر از مرزهای شرکت و درون یک شبکه صورت می‌پذیرد، سازمان در کسب‌وکار خود، در تعامل با کنسرگران متعددی است. از جمله کنسرگران می‌توان به عواملی که در انجام وظیفه مرتبط با ایجاد، بازاریابی و ارائه ارزش دخیل هستند، شامل شرکایی نظیر تأمین‌کنندگان و عرضه‌کنندگان، اشاره نمود.

رویکرد راهبردی

در یک رویکرد راهبردی، علاوه بر محیط داخلی شرکت، بر محیط رقابتی، راهبرد رقابتی و گزینه‌های راهبردی سازمان با توجه به فرصت‌های موجود در بازار و انواع راهکارها برای پویایی در چنین محیط رقابتی تأکید می‌شود. «یکپارچگی سازمان را در سه جهت اصلی تعامل مشتری، پیکربندی دارایی و قدرت نفوذ دانش» منعکس می‌کند.

رویکرد دانش‌محور

ونکاتارامن و هندرسون (۱۹۹۸) در تعریف خود رویکرد دانش‌محور را دخیل نموده‌اند. لمبرت (۲۰۰۳) اذعان می‌دارد که تمام توصیفات مختلف محققان، مدل کسب‌وکار را «راهی که کسب‌وکار انجام می‌پذیرد» و توصیفی از این که چگونه شرکت منتظر ایجاد

سود است و چگونه با سایر نهادها در یک شبکه ارزش در ارتباط است در نظر گرفته‌اند (منطقی و همکاران، ۱۳۹۲). رونق مدیریت کارآفرینانه یک کسبوکار نیاز به رویکرد جدید با ابزارهای خلاقانه علمی و دانش محور دارد یعنی توسعه راهبردهای مدیریتی علمی و محدود نکردن پردازش آن به وضع موجود و داشتن افقی بلند برای چشم اندازهای آتی با اتکاء به مبانی دانش محور آن چراکه هر از گاهی خلاقيت بدون بينش علمي و دانش محور سبب می شود تا موفقیت صرفا در محصولات و ايده های جدید آتی دیده شود و اين باعث کمرنگ شدن داشته ها و سرمایه معنوی حاصل شده گذشته یک کسب و کار می شود در حالیکه مثلا در حوزه بازاریابی توجه به مشتری قدیم و نگهداری آن از پیدا کردن مشتری جدید اهمیت زیادتری دارد چراکه هزینه فروش به مشتری قدیمی کمتر از هزینه بازاریابی برای یافتن مشتری جدید است (زبردست. رستم زاده، ۱۳۸۵). بعد از انتخاب مدل کسبوکار مناسب برای سازمان، بخش مهم دیگر این فرایند نحوه اجرای مدل کسبوکار است؛ بهطوری که شرکت و یک کسبوکار بتواند برای بقای خویش ایجاد درآمد کند. این فرایند ارائه کننده این موضوع است که شرکت چگونه می‌تواند ارزشی ایجاد کند که مشتریان، برای دستیابی به آن، به پرداخت پول درازای محصولات و خدمات تمایل داشته باشند (توربان ۲۰۰۲ به نقل از صابر نعیمی، ۱۳۹۱:۳۸).

بحث و بررسی

حقوق شهروندی در مدیریت کسبوکارها

ضرورت رعایت مؤلفه‌های مختلف حقوق شهروندی در حوزه‌های مختلف جامعه امری بدیهی است. در مباحث حقوق بشر که اعمتر از حقوق شهروندی بوده و تئوری‌سینها با استدلالات مختلف از جمله مباحث جهانی شدن و... در صدد جایگزینی مفهوم حقوق بشر بجای حقوق شهروندی هستند؛ مباحث اقتصادی و رفاهی بشر را در متون بین‌المللی نوین حقوقی از مباحث اصیل حقوق بشری قلمداد می‌کنند (Rostamzadeh, Hashempoor: ۲۰۱۴). حقوق شهروندی نیز در بحث‌های اقتصادی و رفاهی از جمله کسبوکار در حوزه دولتی و خصوصی با توجه به اینکه از ابعاد مختلف و متفاوت قابل بررسی است اهمیت ویژه‌ای داشته و از پیچیدگی خاصی برخوردار است. در این‌بین کسبوکارهای خصوصی در مباحث حقوق شهروندی ناگزیر به رعایت آن در راستای اهداف اقتصادی خود برخلاف کسبوکارهای دولتی هستند؛ هرچند این مهم از منظر دیدگاه‌های مکاتب و نظریات مختلف جای تأمل و قابل بحث است. هر کسبوکار خصوصی بر اساس رویکردها و راهبردها و نوع فعالیت امکان انتخاب مدل کسبوکاری را دارد و مدل کسبوکار را منطق اصلی شرکت و انتخاب‌های راهبردی آن برای ایجاد و جذب ارزش درون یک شبکه ارزش در نظر می‌گیرند و عدم تشخیص یک مدل کسبوکار مناسب، منجر به ناکامی سازمان کسبوکارها در دستیابی به اهداف آن می‌شود.

در بررسی مدل‌های مختلف کسبوکار در رویکرد مبتنی بر منابع در این رویکرد شایسته سالاری به عنوان یکی از آموزه‌های اصیل شهروندی که مبتنی بر عدالت و برابری و لحاظ شایستگی به عنوان وجه تمایز است تأکید گردیده است تا منجر به ارزش‌آفرینی بیشتر برای شهروندان شود که هم در بحث درون‌سازمانی و کارکنان خود کسبوکار بر رعایت مؤلفه‌های حقوق شهروندی و نیز کیفیت‌بخشی آنچه قرار است شهروندان به عنوان مشتری از آن بهره‌مند شوند تأکید می‌شود. در رویکرد فعالیت محور نیز ارتقاء محصول و خدمت ارائه شده به شهروندان درگرو غنای فعالیت‌های شرکت مورد تأکید است و در رویکرد شبکه‌ای نیز بر همه کنشگرانی که در ایجاد ارزش و بهره‌مندی کیفی شهروندان نقش دارند تأکید می‌شود. در رویکرد راهبردی تأکید بر محیط خارج از شرکت و مؤلفه‌های اثرگذار بر آن و تعامل با مشتریان و رعایت کیفی حقوق شهروندان تأکید ویژه شده است و اما در رویکرد دانش‌محور چگونگی انتظار شرکت برای ایجاد سود و ارتباط با سایر نهادها در یک شبکه ارزش با تکنیک‌های علمی جهت ایجاد بازار فعال که با رعایت حقوق شهروندان جامه هدف و اعتماد شهروندان حاصل می‌شود مدنظر بوده و مورد تأکید است.

همانطور که بررسی گردید اغلب مدل‌های کسب‌وکار ناگزیر به توجه در جهت رعایت حقوق شهروندان البته با ابعاد مختلف در راهبردهای مدیریتی بوده‌اند و امروزه در مدل‌های نوین کسب‌وکار مدلی می‌تواند موفق باشد که ضمن توجه به عارضه‌های مختلف اثرگذار بر رونق مدیریت کسب‌وکارها مؤلفه مهم مشتری و شهروند جامه هدف خود را مدنظر داشته و اساساً بر اساس رعایت حقوق شهروندی شکل بگیرد. با توجه به اینکه چنین مؤلفه‌های اثرگذار بر کسب‌وکارها مرتبط با حقوق شهروندی به صورت کامل و مفهومی تبیین نشده است لذا ضرورت اینکه این مؤلفه‌ها شناسایی شده و مورد واکاوی قرار گیرند از اهمیت زیادی برخوردار است.

در دنیای فناورانه عصر حاضر اساس و فلسفه وجودی کسب‌وکارها و مدل‌های مختلف مدیریتی کسب‌وکارها و راهبردهای طراحی شده آن‌ها برای رسیدن به نفع و سود مدیران و سهامداران یک کسب‌وکار است و در ادوار گذشته مدل خریدوفروش در کسب‌وکار بر مبنای بردو باخت به نفع فروشنده در مقابل خریدار بود که بعد از تحولات بازارگانی و اقتصادی بسیار زیاد این مدل به حالت برد برد نزدیک‌تر شد و این رابطه در بستر ارزش‌های حاکم بر هر محیطی که کسب‌وکارها در آن زیست اقتصادی می‌نمایند در مدل مربوطه مدیریتی جاگذاری می‌شود.

در کشورهای اسلامی نیز اساساً باید مدل‌ها و رویکردهای مدیریتی کسب‌وکارها حداقل بر اساس مبانی فکری و ارزشی دین اسلام اساس گذاری شود در مدل رویکردهای مدیریتی کسب‌وکارهای اسلامی بیشتر سخن از اخلاق حرفه‌ای به صورت عام موردمطالعه و اشاره بوده است.

اخلاق حرفه‌ای در سنت با محوریت انسان و انگیزه خدمت به دیگران در طول تاریخ متحول گردیده است، به گونه‌ای که امروزه انسان در خدمت حرفه و به ابزاری در جهت اهداف صرفاً مادی او تبدیل شده است. اخلاق حرفه‌ای نیازمند یک نظام اخلاقی است. نظام‌های اخلاقی مختلفی در جهان وجود دارد. برخی از نظام‌های اخلاقی، فارغ از دین و کاملاً سولاریستی و لائیکاند؛ برخی دیگر از نظام‌های اخلاقی مبتنی بر وحی و تعالیم دینی‌اند. فرهنگ وابسته بودن اخلاق حرفه‌ای اقتضا می‌کند که نظام اخلاقی در فرهنگ اسلامی، صبغه اسلامی داشته باشد. اسلام، دینی است که یکی از رسالت‌های مهم آن، اخلاق است. اخلاق حرفه‌ای اسلامی، به دلیل هویت اسلامی، ملاک نهایی اخلاق و اصول راهبردی خود را از قرآن و روایات کسب می‌کند و جدول فضایل و رذایل را نیز از آن‌ها استنباط می‌کند (فرامرز قرا ملکی، ۱۳۸۸: ۲۰۶). در نظام‌های غربی سودانگاری، عدالت توزیعی، آزادی فردی و تکلیف گرابی اخلاق، زمینه رسیدن انسان به سعادت را فراهم می‌نماید، اما سعادت در هر یک از این نظام‌ها به معنای خاصی تفسیر گردیده که با نظام اخلاقی اسلامی تباین دارد. در حالی که در نظام اخلاق اسلامی ملاک نهایی و نهایت سعادت بشری، خدا است و انسان به عنوان خلیفه و جانشین الهی بر روی زمین، محور توجهات اخلاقی است، بدین معنا که خشنودی انسان و خدمت به او موجب رضایت و تقرب به خداوند می‌گردد، لذا در نظام اخلاق اسلامی با توجه به ملاک نهایی در سطح حرفه و زندگی اجتماعی و همچنین با در نظر گرفتن پیشرفت‌های مادی در جهت بهبود زندگی انسان‌ها، زمینه سعادت و کمال حقیقی بشر فراهم می‌آید (عاملی، ۱۳۸۱: ۲). به عنوان مثال، اصول اخلاقی مصروف در نهج‌البلاغه، در چند دسته جای می‌گیرند، از جمله: اصل احترام و تکریم، اصل آزادی، اصل انصاف، اصل وفای به عهد و پیمان، اصل امانت، اصل صداقت، اصل مسئولیت‌پذیری، اصل قانون‌مداری، اصل مدارا و سعة صدر، اصل نقادی و انتقاد‌پذیری، اصل اعتدال، اصل فروتنی و مهربانی و اصل رازداری. در این‌بین، برخی از اصول، چون اصل احترام و امانت و وفای به عهد، از اصول نامشروع و برخی چون اصل رازداری و اصل مدارا و سعة صدر از اصول مشروط اند که یک فرد حرفه‌ای باید در روابط درون شخصی و برون شخصی خود، آن‌ها را باید مدنظر قرار دهد (محسن فرمهینی فراهانی، فاطمه اشرفی، ۱۳۹۳: ۸۴). امانت و روزی در رفتار و بینش شخصی، برقراری عدالت در مورد انسان‌ها نیز از سایر مؤلفه‌های اخلاقی مصروف در اسلام می‌باشند؛ و یا در بررسی مصداقی و تصریح موضوع، باید اذعان نمود: قشر ضعیف و ناتوان جامعه که توان فعالیت در کسب‌وکار و یا از داشتن شغل محروم و توان کسب درآمد ندارند در اسلام برای همه آن‌ها از جمله فقرا و عجذره و ضعفا حقی در اموال دیگران منظور شده. در سوره إسراء می‌فرماید: «وَ آتِ ذَلِّ الْقُرْبَى حَقَّهُ وَ الْمِسْكِينَ وَ أَئْنَ السَّبَبُ» (إسراء / ۲۶)

حق خویشاوندان و فقرا و بیچارگان را بده و در سوره معارج می‌فرماید: «فَيَ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ. لِلسَّائِلِ وَ الْمَحْرُومِ» (معارج / ۲۴ و ۲۵) از برای سؤال کنندگان و محرومان بهره‌ای معین در اموال مؤمنین هست.

ضعیفان و عاجزان و بینوایان که قادر به کار و کسب نیستند و یا کسب و کارشان وافی نیست، مکلف به کار و زحمت نیستند یا بیش از آن اندازه که کار می‌کنند و توانایی دارند مکلف نیستند، پس تکلیف از آن‌ها ساقط است. از طرف دیگر درست است که آن‌ها تولیدکننده نیستند و وظیفه کار و عمران را نمی‌توانند انجام دهنند اما نمی‌توان آن‌ها را محروم کرد، زیرا به حکم اصل اولی و به حکم رابطه غایی که بین آن‌ها و مواد این عالم است این سفره که پنهان شده برای آن‌ها هم پنهان شده: «وَ الْأَرْضُ وَصَعَهَا لِلَّاتِمَ» (الرحمن / ۱۰) یعنی خداوند این زمین را برای همه (نه برای بعضی) قرار داده. این‌ها اگر قادر بودند و وظیفه خود را انجام نمی‌دادند جریمه‌شان این بود که از این سفره محروم باشند، ولی حالا که قادر نیستند حق اولی آن‌ها سر جای خود باقی است. واقعاً ضعفاً و فقراً و بینوایان در اموال اغنية ذی حق‌اند. فرق بین فلسفه اجتماعی و مبانی حقوقی اسلامی که بر اصل علت غایی مبتنی است با مبانی حقوقی مادی، یکی در همین جاست. مطابق مبانی حقوقی الهی اسلامی واقعاً بینوایان ذی حق‌اند. اما طبق مبانی حقوقی غیر الهی، حقوق فقط و فقط با فعالیت و تولید و کار و صنعت ایجاد می‌شود؛ و یا از منظری دیگر حق در اسلام خیلی محترم است، حقوق مردم فوق العاده احترام دارد، عدالت فوق العاده مقدس است. خیانت در حقوق بالاخص حقوق عمومی از نظر اسلام بالاترین خیانت‌هاست. علی (ع) فرمود: «إِنَّ أَعْظَمَ الْخِيَانَةِ خِيَانَةُ الْأُمَّةِ وَ أَفْطَعُ الْغِشْ غِشُّ الْأَئِمَّةِ» بزرگ‌ترین خیانت‌ها خیانت به امت است و بدترین دغل‌کاری‌ها دغل‌کاری با پیشوایان مسلمین است که آن‌هم باز خیانت به مسلمین است. (نهج‌البلاغه، نامه ۲۶) (مطهری، ۱۳۹۵: ۷۸ تا ۸۰). همانطور که مشاهده می‌شود مبانی فکر کسب‌وکار در تئوری اسلامی از تمامی ابعاد جوهری بسیار متفاوت از سایر تئوری‌های مطروحة است.

لذا تمامی پرسوه مدیریت کسب‌وکار در کشورهای اسلامی باید بالخلق حرفة‌ای با مبنای اسلامی برنامه‌ریزی و راهبردی شود.

مسئله عدالت از دیرباز جزو مهم‌ترین دغدغه‌های بشر و ادیان الهی بوده است؛ به گونه‌ای که می‌توان تحقق قسط و عدل را از بزرگ‌ترین اهداف بعثت پیامبران و تشریع ادیان الهی به شمار آورد (حدید، ۲۵). مسئله عدالت بهقدرتی در سرنوشت ملت‌ها و دولتها اهمیت دارد که حتی حکومت‌های جور نیز ریاکارانه خود را متصف به آن دانسته و برای جلب قلوب مردم، هدف خود را تحقق قسط و عدل اعلام می‌دارند. از منظر فقه نیز عدالت در عرصه‌های گوناگون زندگی انسان نقش اساسی دارد؛ به‌طورکلی در بسیاری از ابواب فقه، از جمله معاملات، موضوع عدالت نقش محوری دارد. از این‌رو فقهای امامیه به شناخت مفهوم عدالت و شفافسازی تعریف آن همت گماشته و فراوان به نقض و ابرام پرداخته‌اند؛ ولی نتیجه واحدی به دست نیامده و آرای گوناگونی ارائه داده‌اند؛ برخی عدالت را از قبیل ملکه نفسانی دانسته‌اند برخی گفته‌اند عدالت از قبیل ملکه نیست، بلکه عبارت است از خود اعمال خارجیه، از انجام واجبات و ترک محرمات، بدون آنکه مستند به ملکه باشد برخی دیگر عدالت را صرف اسلام با عدم ظهور فسق دانسته‌اند؛ بدین معنا که اگر کسی مسلمان باشد و از او در خارج فسقی ظاهر نشود، حکم به عدالت او می‌شود جمعی نیز عدالت را صرف حسن ظاهر به شمار آورده‌اند علاوه‌بر این، مشهور فقهای متاخر از علامه حلی، مروت را در مفهوم عدالت شرط دانسته‌اند. در مقابل، بعضی فقهای نیز مروت را در مفهوم عدالت شرط نمی‌دانند (نجفی، ۱۴۲۱: ۱۳۹۱). شهید مطهری برای عدالت سه معنا ذکر کرده است: ۱. موزون بودن؛ مثلاً مجموعه‌ای که در آن اجزا و بعض مختص مختلف به کاررفته است، باید در آن شرایط معینی از حیث مقدار لازم هر جزء و ازلحاظ کیفیت ارتباط اجزا با یکدیگر مراعات شود؛ ۲. تساوی و نفی هرگونه تعیض؛ ۳. رعایت استحقاق‌ها و عطا کردن به هر ذی حقی، آنچه استحقاق آن را دارد (مطهری، ۱۳۵۳: ۱۷-۱۳).

در بحث موضوعات زیر بخش عدالت، عدالت اجتماعی به معنای وسیع آن که شامل رعایت همه حقوق در تمام امور اعم از سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است بسیار مهم در تعالی یک جامعه است چراکه در همه این موارد تحقق عدالت با رعایت استحقاق‌ها و اعطای حقوق افراد و اجتماع در ابعاد یادشده مرتبط است. در حوزه اقتصادی یک بازارگانی و تجارت منصفانه در برگیرنده کسب‌وکار منصفانه، سیستم تجارت جهانی پایدار و فعالیت‌های اقتصادی شرافتمدانه بوده و ریشه در جنبش‌های

عدالت خواهانه دارد. در بررسی تئوری‌های مدیریتی غربی از منظر حقوقی تحقق سود با ابزار عدالت این مهم را فراهم می‌کند اما در مدل تجاری کسبوکارهای اسلامی و اقتصاد اسلامی موضوع متفاوت بوده و عدالت به عنوان هدف تلقی می‌شود چراکه بر مبنای این تئوری کسبوکار و سازمان‌ها هنگامی به اهداف خود دست می‌یابند که کانون توجه مدیریت به اجرای عدالت و قرب الهی و خدمت به شهروندان جامعه باشد با توجه به اینکه عدالت یکی از اهداف مهم حکومت اسلامی است، به عبارت دیگر عدالت اجتماعی در سطح جامعه و عدالت سازمانی از مباحثت مهم مدیریت اسلامی است علاوه بر عدالت، تعهد، صداقت، شایستگی، امانت‌داری و سایر ویژگی‌های ارزشی نیز وجود دارد که در متون دینی و اسلامی به عنوان مؤلفه‌های اساسی مدیریت حکومت اسلامی تلقی می‌شود. مدیریتی که اسلام به آن تأکید دارد رعایت کمال انسان‌ها است. در نظام اسلامی مدیر به منزلت‌های انسانی توجه دارد و به شیوه‌ای مدیریت می‌کند که به حیثیت و شخصیت انسانی لطمه‌ای وارد نشود. مبانی مدیریت اسلامی بر خدامحوری، وحی گرایی، امامت، عدالت‌طلبی، آخرت‌گرایی، بصیرت، معنویت و صداقت و ... استوار است کسب سود در نظام ارزشی اسلام، هدف اول نخواهد بود، لذا به قدر کفايت و با رعایت اصل عدالت و (سود متقابل و متعادل) تحصیل می‌گردد. مقدار کفايت نیز متناسب با شرایط زمانی و مکانی و اقتضای وضعیت توسط کارشناسان تعیین می‌شود. روش تحصیل سود در مدیریت اسلامی مغایر با مصالح عمومی جامعه نبوده و رعایت سایر موازینی که مشروعيت دارند، نیز شرط است. بر همین اساس احتکار، ربا، انحصار مایحتاج عمومی حرام است. چراکه حقوق اولیه انسانی مخدوش می‌گردد و بازار اسلامی نباید واجد چنین خصیصه ضد حقوق شهروندی باشد. هدف و غایت اصلی در دیدگاه نظام ارزشی اسلام، کمال و رشد الهی انسان است و تمام تلاش‌ها به‌سوی تحقق این هدف جهت‌گیری می‌شود. سایر اقدامات جنبه وسیله‌ای و ابتدایی دارند. رقابت در نظام مدیریت غرب، آزاد است، اصولاً اساس تعادل اقتصادی را رقابت آزاد تعیین می‌کند. در این سیستم، رقابت، دروغ، تبلیغ بیجا، زیاده‌خواهی، درخواست نیازهای بیشتر، جلب مشتری به هر شکلی و هر وسیله‌ای و موقفيت در رقابت کسبوکارها یک هدف حقوق مشتری و همکاران یک اصل انکارناپذیر است (فروزنده دهکردی، ۱۳۸۶). لذا نهاد عدالت در تئوری مدیریت کسبوکار اسلامی کامل‌اً با تئوری مدیریت کسبوکار غیر اسلامی متفاوت است در تئوری مدیریت اسلامی رسیدن کسبوکارها به سود کامل‌اً بر مبنای آموزه‌های حقوق شهروندی شکل می‌گیرد و می‌توان اذعان نمود قطعاً این مهم در تئوری مطلق طراحی شده است اما در مفهوم غربی و غیر اسلامی عدالت موجود در مدیریت کسبوکارها به عنوان ابزار تلقی شده و در این فرآیند نسبی است و آموزه‌های حقوق شهروندی در راهبردهای مدیریتی کسبوکارهای غربی به عنوان یک ابزار برای نیل به سود بیشتر کامل‌اً نسبی بوده و حتی در مباحث رقابتی کسبوکارها باهم دیگر در مواردی کامل‌اً این مهم به صورت غیرعادلانه و غیرمنطقی است و محلی از عدالت وجود نداشته و حقوق شهروندان در این رقابت تحت تأثیر و مخدوش می‌گردد. به عنوان مثال مصادقی امروزه در دنیای نوین شاهد ظهور نسل جدیدی در حوزه بازاریابی کسبوکارها هستیم چراکه در ۶۰ سال گذشته، بازاریابی از محصول محوری (نسل اول بازاریابی) به مشتری مداری (نسل دوم بازاریابی) تغییر پیداکرده و امروزه شاهد آن هستیم که بار دیگر در پاسخ به تغییرات محیط در حال تحول است. ما شاهد گسترش تمرکز شرکت‌ها از محصول به مشتری و از مشتری به مسائل انسانی هستیم. نسل سوم بازاریابی، مرحله‌ای است که شرکت‌ها از مرحله مشتری مداری به انسان محوری رسیده‌اند، مرحله‌ای که در آن سودآوری و مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها به تعادل رسیده باشد؛ و امروزه بازاریابان برای نزدیک شدن به مصرف‌کنندگان بجای رفتار با ذهن، قلب و روح به آنان به عنوان یک انسان نزدیک می‌شوند و در عصر جاری به طور روزافرون مصرف‌کنندگان به دنبال راهکارهایی برای اشتیاق و دلواپسی‌های خود در خصوص تبدیل دنیا به مکانی بهتر برای زندگی می‌باشند. در دنیایی مملو از اغتشاش و بی‌نظمی، مصرف‌کنندگان در پی شرکت‌هایی هستند که به دنبال اصلی‌ترین نیازهای خود در مورد عدالت اجتماعی، اقتصادی و محیطی در رسالت، چشم‌انداز و ارزش‌های شرکت‌ها می‌باشند. آن‌ها نه تنها به دنبال برآورده شدن نیازهای عملکردی و هیجانی در کالاها و خدماتی که انتخاب می‌کنند می‌گردند، بلکه به دنبال ارضای «روح انسانی» خود هستند (ایرانی و همکاران: ۱۳۹۴). اما در فلسفه

وجودی مدل‌های مدیریتی کسبوکارهای غیر اسلامی نمی‌توان عدالت را به عنوان هدف اصلی و غایبی انسانی پیش‌تر از سایر هدف‌های مادی شناسایی کرد.

در سایر مباحث کلی‌تر این تحقیق در خصوص اثرباری و ارتباط معنی‌دار مدیریت کسبوکارها با مؤلفه‌های حقوق شهروندی می‌توان به توزیع عادلانه و دسترسی مردم به کالا و خدمات کیفی‌تر به عنوان یکی دیگر از خروجی‌های مدیریت صحیح کسبوکارها اشاره کرد که می‌تواند زمینه تحقق حقوق شهروندی را فراهم نماید و قیمت‌گذاری نیز یکی دیگر از مباحث این حوزه است که وقتی کسبوکارها و شعبات آن در شهرهای مختلف راهنمایی می‌شود قیمت خدمات و محصولات تولیدی برای همه جغرافیایی کشور یکسان می‌گردد لذا این مهم نیز یکی دیگر از اثرات مدیریت اصولی کسبوکارها در تحقق مؤلفه‌های مرتبط با حقوق شهروندی است.

در نگاهی کلی‌تر به سایر تأثیرات مدیریت کسبوکار بر تحقق زمینه‌ها و بسترها حقوق شهروندی می‌توان اذعان نمود در صورت تحقق علمی و پایدار آن (مدیریت اصولی و علمی کسبوکارها) رونق اقتصادی در کشور محقق گردیده و گردش سرمایه را در جامعه در راستای چرخیدن چرخهای اقتصادی کشور و مردم روان‌تر می‌نماید و این مهم باعث ترغیب و ایجاد کسبوکارهای مکمل شده و زمینه خدمات تخصصی‌تر را برای شهروندان مهیا می‌نماید که یکی از زمینه‌های تحقق بستر حقوق شهروندی می‌تواند قلمداد شود.

با امعان نظر به موارد فوق از منظری دگر در خصوص تعریف مفاهیم در این حوزه به نظر می‌رسد باید بین "حقوق مشتری" و "حقوق شهروند در بحث کسبوکار" تمایز اساسی قائل شد چراکه حقوق شهروندی مدنظر در بحث کسبوکارهای مختلف یک جامعه بسیار اعم‌تر از حقوق مشتری بالقوه است در بحث حقوق شهروند در بحث کسبوکارها دایره شمول پوشش ضمن اینکه شامل مشتریان بالقوه است افرادی که اصلاً از خدمات و محصولات کسبوکار مدنظر بهره مند نخواهند شد را نیز در بر می‌گیرد به عنوان مثال طبقه ضعیف جامعه امکان ندارد از یک وسیله لوکس یا خدمات فوق تخصصی رفاهی یک کسبوکار خاص استفاده نمایند اما مدیر کسبوکار تولیدکننده با توجه به اجباری که در استفاده از مواد خام یا اولیه مضر به حال جامعه (چه در بحث محیط‌زیست و یا سایر حوزه‌ها...) دارد و یا از بعد تبلیغات عمومی اثری که بر خانواده فقیر جامعه از منظر روحی و روانشناسی می‌گذارد بر اساس مسئولیت اجتماعی و اخلاقی خود با امعان نظر همه محدودرات با یک کار علمی جامع اقدام به تولید محصول و یا ارائه خدمات و تبلیغ گسترده و یا خاص در مکان‌ها و موارد خاص می‌نماید لذا در تعیین راهبرد مدیریتی و طراحی مدل مدنظر صرفاً با رویکرد اقتصادی و مشتری بالقوه اقدام به طراحی نمی‌نماید بلکه کل جامعه مدنظر و حساسیت‌ها و معایب و حتی منافع شهروندان یک جامعه را مدنظر دارد؛ و یا از منظر گسترده‌گی باید اذعان کرد حقوق شهروند در بحث کسبوکارها شامل کارکنان یک کسبوکار اعم از مدیران و رده‌های مختلف کاری یک کسبوکار می‌شوند و راهبرد مدیریتی یک کسبوکار حتی اگر نافع برای کل جامعه باشد اما در آن رعایت منافع انسانی و اخلاقی و تلقی نمی‌شود لذا به نظر محقق نهاد "حقوق شهروندی در کسبوکارها" باید به عنوان یک ایده متفاوت از "حقوق مشتری" مورد مطالعه و بازسازی علمی از بعد مبانی تعاریف و مفاهیم عملیاتی مورد واکاوی قرار گرفته و از سوی محققان نظام جمهوری اسلامی ایران مناسب با ادبیات علم مدیریت ارائه شود که در گروه مدیریت کسبوکار جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی در کارگروه فضای حقوقی کسبوکارها این مهم مورد مطالعه است اما به لحاظ گسترده‌گی و بین‌رشته‌ای بودن نیازمند مطالعات تخصصی‌تر در هر رشته و ارائه یک الگو و مدل مفهومی با مبنای غنی علمی اسلامی است چراکه در آن نهاد بی‌بدیل عدالت که از وجوده تمایز کسبوکارهای اسلامی با غربی با توجه به مبنای اهداف مدیریتی هر دو نظام فوق در شیوه‌ها است به عنوان جوهری‌ترین هدف کسبوکار اسلامی قلمداد می‌شود

اما در تئوری مدیریت غربی رنگ عدالت اگر وجود دارد چیستی خود را برای هدف سود بیشتر و واقعی‌تر می‌گیرد در حالی که کسبوکار با مبنای حقوق اسلامی عدالت را به عنوان ابزار نمی‌بیند و بلکه هدفی متعالی برای خدمت به اجتماع و همه شهروندان

جامعه با نیت قرب الهی و سعادت در خود نهان دارد که این نکته شاهکلید وجه تمایز هر دو نظام کسبوکارها است و نشان از جایگاه و تفاوت "حقوق مشتری" با "حقوق شهروند در بحث کسبوکار" است که قطعاً نهاد پیشنهادی اخیر ضمن اینکه بسیار اعمتر از بحث "حقوق مشتری" است قرابت بیشتری با عدالت واقعی و درنتیجه بر اساس آنچه اشاره شد راهبردهای مدیریت اسلامی در مدل های کسب و کار دارد(رستم زاده و همکاران: ۱۳۹۵).

نتیجه‌گیری:

تمامی حوزه‌های جامعه دارای محیط حقوقی خاصی بوده و بسان ریلی روان کننده رشد و توسعه بخش منظر را شکل می‌دهند که باید دائمآ مورد رصد و مطالعه علمی و بروز رسانی باشد؛ به عنوان مثال مباحث ملی کردن اموال در محیط حقوقی سرمایه‌گذاری خارجی که کشورها در رقابت برای جذب سرمایه‌گذار خارجی هستند یکی از اصلی‌ترین اولویت بررسی و کلای سرمایه‌گذار برای بررسی محیط حقوقی آن حوزه است (Hoseinzadeh, Rostamzadeh: ۲۰۱۵). کسبوکارها برای رشد و توسعه تصاعدی تر نیازمند کارآفرینانی با خلاقیت بالاتر در همه سطوح مدیریتی و کاری هستند اما برای اینکه فرهنگ کارآفرینی در همه سطوح سازمان یک کسبوکار جاری و ساری باشد نیازمند مدیرانی هستند که قوانین خشک را با خلاقیت تفسیر و استدلال کند و از آنجایی که علم حقوق نیازمند استدلال و تفسیر اصولی غنی و ناب برای رسیدن به عدالت واقعی است درواقع یک مدیر کارآفرین در ابتدا حداقل باید یک حقوق فهم خلاق باشد تا بافهم روح قوانین و آیین‌نامه‌ها انعطاف لازم مدیریتی را هم خود و هم به زیرمجموعه تفویض نماید و در مقاطع زمانی مدیریتی موردنیاز به عنوان یک مدیر حقوق فهم خلاق اقدام به تنقیح و وضع مقررات و آیین‌نامه‌های خاص آن کسبوکار جهت تشویق تنبیه رونق و روان‌سازی راهبردها در یک بستر حقوقی نماید و این خلاقیت حقوقی سبب ایجاد محیط حقوقی ویژه‌ای برای تعالی همه ارکان یک کسبوکار خواهد شد (رستم زاده، رضازاده: ۱۳۹۱). از سوی حقوق شهرondی به عنوان متغیر دیگر این تحقیق در سه حوزه حقوق قانونی، حقوق سیاسی و حقوق اجتماعی برای شهروندان تعریف و طراحی می‌شود که هر کدام از سه وجوده فوق الذکر و زیر بخش‌های مختلف و متنوع آن می‌تواند بدنوعی به نیازهای مختلف از منظر حقوق شهرondی پاسخ دهد حوزه اقتصادی و اجتماعی و رفاهی و اختصاصاً حوزه کسبوکار و محیط حقوقی آن یکی از بخش‌ها و حوزه‌های مغفول و مهم مباحث حقوق شهرondی در کشور است هرچند که اکثر مباحث حقوق شهرondی در حوزه‌های اصلی بدون پرداخت علمی قرارگرفته‌اند و این حوزه خاص جای خود دارد. هر کسبوکار براساس مدل راهبردی خاصی مدیریت می‌شود و مدل‌های مختلف رویکردهای متفاوتی دارند که بر اساس مباحث صورت گرفته در تمامی رویکردها تجلی مؤلفه‌های حقوق شهرondی باشد و حدت و نوع متفاوت از هم وجود دارد. نهاد عدالت به عنوان یکی از مؤلفه‌ها و آموزه‌های اساسی و اصیل حقوق شهرondی قلمداد می‌شود که تحقق رویکرد عدالت محورانه بستر ایجاد سایر مؤلفه‌های حقوق شهرondی را فراهم می‌نماید. در مدل کسبوکار با رویکرد مدیریت اسلامی عدالت به عنوان هدف غایی و اصلی و اساسی متبلور است برخلاف مدیریت غیر اسلامی که فلسفه ایجاد و مدیریت کسبوکار و رویکرد مدل‌های مختلف آن از عدالت به عنوان ابزاری برای تحقق سود و منافع مادی بهره برده است و در ضمن با توجه به مطالب فوق الذکر و تمایز رویکرد کسبوکار اسلامی با سایر کسب کارها که بر واژه عدالت به عنوان هدف غایی در محیط حقوقی مدل مدیریتی راهبردی کسبوکارها تأکید دارد پیشنهاد می‌شود با تفسیر موسع عدالت در حوزه کسبوکار نهاد "حقوق مشتری" یکی از زیرشاخه‌های "حقوق شهرondی در کسبوکارها" (نهاد جدیدالتأسیس پیشنهادی محققان) می‌تواند مطرح باشد و این نوع نگاه در رویکرد حقوقی مدل مدیریتی کسبوکار اسلامی محدود و محصور به رعایت حقوق مشتری نبوده و با رویکردی اعمتر شهرondان غیر جامه هدف (سایر شهرondان) و حتی کارکنان آن کسبوکار و خانواده آنان نیز از حقوقی به اندازه مشتریان اصلی در پروسه مختلف مدیریتی یک کسبوکار بهره‌مند می‌شوند که کسبوکارها ملزم و ناگزیر به رعایت آن حقوق می‌باشند و هرگونه خدشه بر آن قابل پیگرد حقوقی است؛ و درواقع تفسیر حقوقی جایگزین تفسیر اصولی می‌شود در حالی که در سایر مدل‌ها و رویکردهای غیر اسلامی صرف‌نظر از اینکه عدالت هدف غایی و اصلی در رابطه با

مشتریان یک کسبوکار نیست لذا این نوع رویکرد سبب تفسیر مضيق و محدود شدن عدالت در حوزه حقوق شهروندان صرفاً به مشتریان اصلی و بالقوه آن هم به شکل ثانوی به عنوان ابزاری برای نیل به سود و نفع اقتصادی و مادی به عنوان هدف اصلی و غایی می شود لذا پیشنهاد می شود بجای مباحث حقوق مشتری در تحقیقات حقوق شهروندی علی الخصوص در مطالعات بر روی محیط حقوقی کسبوکارهای خصوصی که البته مطالعه خاصی هم وجود ندارد از نهاد "حقوق شهروندی در کسبوکارها" (نهاد جدید التأسیس پیشنهادی محققان) استفاده شده و تحقیقات بعدی محققان بر روی مبانی و کلیات و در فاز بعدی به صورت تخصصی و بین رشته ای تر مورد مطالعه قرار گیرد.

منابع

- بن تراب. مریم، ۱۳۸۵، حقوق شهروندی از دیدگاه حضرت علی (ع)، فقه و حقوق خانواده، شماره ۴۱ و ۴۲، صص ۱۱۰ تا ۱۴۶.
- باقری. لیلا، ۱۳۹۳، بررسی اخلاق و حقوق شهروندی در جامعه و انتظار مردم از دولت مطالعه موردي: شهر تهران، فصلنامه اخلاق زیستی، سال چهارم، شماره یازدهم، صص ۹۵-۱۲۸.
- حسام. فرحناز، ۱۳۸۱، هویت شهروندی، اندیشه و پژوهش، شماره ۵۱، سال پنجم.
- داوری. محمود، ۱۳۹۵، مدیریت کسبوکارهای کوچک (SME) و اهمیت آن در اقتصاد، نشریه بینالملل اقتصاد آسیا، شماره ۵۳۰.
- rstem زاده. امین، زارع. اکبر، ۱۳۹۱، بررسی دیدگاه لایحه جدید قانون تجارت و قانون سرمایه‌گذاری خارجی نسبت تاجر و بازرگان داخلی و خارجی، همایش ملی نقد و بررسی لایحه جدید قانون تجارت، مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه.
- rstem زاده. امین، رضازاده. محمدامین، ۱۳۹۱، کارآفرینی در پرتومبانی علم حقوق، همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسبوکار، ارومیه، دانشگاه‌های آذربایجان غربی
- rstem زاده. امین، رمزی. اکبر، ۱۳۹۵، رابطه اخلاق شهروندی و حقوق شهروندی (نقیب بر نظریه عدالت جان راولز)، اولین دوره همایش ملی تبیین حقوق شهروندی، ارومیه، دانشگاه‌های آذربایجان غربی.
- rstem زاده. امین، عاقلی. ولی، ۱۳۹۵، حقوق شهروندی در مدیریت کسب و کار، انتشارات جهاد دانشگاهی، چاپ اول.
- rstem زاده. امین، عاقلی. ولی، دوست. کاظم، ۱۳۹۴، تأملی بر حقوق شهروندی و توسعه آن، انتشارات جهاد دانشگاهی، چاپ اول.
- rstem زاده. امین، نیکخواهی. رضا، رضازاده. محمدامین، ۱۳۹۱)، ارزیابی تأثیر قوانین و مشوق‌های قانونی برای جذب و توسعه سرمایه‌گذاری خارجی با مطالعه موردي سرمایه‌گذاران آذربایجان غربی، کنفرانس ملی اقتصاد، دانشگاه ارومیه.
- زبردست. علی، رستم زاده. امین، ۱۳۸۵، اتحاد جبری خلاقیت و نوآوری در کارآفرینی، رویش، شماره ۱۵.
- سعادت. اسفندیار، ۱۳۸۴، مدیریت منابع انسانی، چاپ نهم، سمت، تهران.
- صابرنعیمی. المیرا، ۱۳۹۱، مدل کسبوکار صنعت نشر و اقتصاد نشر، کتاب مهر (دانشگاه تهران) شماره ۷ صص ۳۴ تا ۵۱.
- عاملی. منیژه، ۱۳۸۱، بررسی مبانی نظری اخلاق حرفه‌ای در اسلام، پایان‌نامه دولتی کارشناسی ارشد، مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران، استاد راهنمای: غلامرضا اعوانی، ص ۱۹۴.
- عباس‌زاده. محمد، مقتدايی. لیلا، حسین‌پور. ابراهیم، هنرور. حسین، ۱۳۸۸، مطالعه جامعه‌شناسی عارضه‌یابی سازمانی و گرایش به تغییر، مجله مطالعات جامعه‌شناسی، دوره ۱، شماره ۴، صص ۱۱۷-۱۳۹.
- فالکس. کیث، ۱۳۸۱، شهروندی، محمد تقی دل‌فروز: مترجم. انتشارات کویر.
- فرامرز قرا ملکی. احمد، ۱۳۸۸، درآمدی بر اخلاق حرفه‌ای، چاپ دوم، تهران، انتشارات سرآمد.
- فرمہینی فراهانی. محسن، اشرفی. فاطمه، ۱۳۹۳، اصول اخلاق حرفه‌ای در نهج البلاغه، پژوهشنامه علوی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، دوره ۵، شماره ۹، صص ۶۷-۸۶.
- فروزنده دهکردی. لطف‌الله، ۱۳۸۶، مدیریت اسلامی و الگوهای آن، چاپ اول، دانشگاه پیام نور، تهران.
- فیترپریک. تونی، ۱۳۸۱، نظریه رفاه، ترجمه: هرمز همایون پور، تهران، موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی، چاپ اول.
- فیلیپ. کاتلر، هرماون. کارتاجایا، ایوان. ستیاوان، ۱۳۹۴، نسل سوم بازاریابی، ترجمه حمیدرضا ایرانی و اصغر رحمتی، تهران، آریانا قلم، چاپ سوم.
- قائیدی. یحیی، ۱۳۸۵، تربیت شهروند آینده، فصلنامه نوآوری‌های آموزشی، ۱۳۸۵، شماره ۱۷، سال پنجم. صص ۱۸۳ - ۲۱۰.
- الکساندر. استروالدر، ایو. پیگنیور، ۲۰، خلق مدل کسبوکار، ترجمه غلامرضا توکلی، بابک وطن‌دوست، حسام الدین ساروقی و بهامین توفیقی، ۱۳۹۵، تهران، آریانا قلم، چاپ پنجم.
- محمدجواد. جاوید، ۱۳۹۳، بازخوانی بنیان‌های فلسفی نظریه نسبیت در حقوق شهروندی، حقوق اسلامی، دوره ۱۱، شماره ۴۲، صص ۶۵-۹۵.
- محمدی. جمال، تبریزی. نازنین، ۱۳۹۰، سنجش میزان آگاهی‌های عمومی به حقوق شهروندی و قوانین شهری (موردمطالعه: گروه سنی ۲۰ تا ۳۵ سال شهرهای ساری، بابل، آمل و قائم‌شهر)، مجله تخصصی جامعه‌شناسی مطالعات جوانان، سال اول، شماره اول، صص ۱۷۵ - ۱۹۰.
- مطهری. مرتضی، ۱۳۵۳، عدل‌الهی، چاپ سوم، تهران، انتشارات اسلامی.

مطهري. مرتضي، ۱۳۹۵، بيست گفتار، انتشارات صدرا، تهران، جلد: اول، چاپ چهل سوم.
منطقی. منوچهر، ثاقبی سعیدی. فاطمه، ۱۳۹۲، مدل‌های کسبوکار؛ مبانی، ارزیابی، نوآوری، مجله رشد و فناوری، سال نهم، شماره ۳۵.
ميدري. احمد، قودجانی. اسلام، ۱۳۸۷، سنجش و بهبود محیط کسبوکار، جهاد دانشگاهی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران، چاپ اول.
نجفی. زین‌الاعابدين، ۱۳۹۱، مفهوم شناسی واژه عدالت در فقه امامیه، انسان پژوهی دینی، دوره ۹، شماره ۲۸، صص ۱۴۱-۱۷۰.
نش، کیت، ۱۳۸۰، جامعه‌شناسی سیاسی معاصر، جهانی شدن، سیاسی، قدرت، ترجمه محمد تقی دل‌فروز، تهران، انتشارات کویر.
هزارجریبي. جعفر، امانيان. ابوالفضل، ۱۳۹۰، آگاهی زنان از حقوق شهروندی و عوامل مؤثر بر آن، مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای،
سال نهم، تابستان ۱۳۹۰، صص ۱-۱۸.

- Habermas, J (۱۹۹۲). Citizenship and National Identity: some Reflections on the Future of Europe, in B.S Turner and P.Hamilton, and, Citizenship Critical Concept, London: Routledge.
- Hoseinzadeh.Javad, Rostamzadeh. Amin (۲۰۱۶). Discussion Intervention of Internal and International Merchant from Foreign Investment Law and New Draft Trade Law of Iran, Review of European Studies; Published by Canadian Center of Science and Education, Vol. ۸, No. ۴, pp:۵۶۶۱.
- Hoseinzadeh. J, Rostamzadeh. A (۲۰۱۵). Studying the nationalization of foreign property investment in Iran and Iraq law. Scientific Journal of Pure and Applied Sciences, ۴(۱۱).pp:۲۳۷-۲۴۵
- Rostamzadeh, A. Hashempoor, A. (۲۰۱۴). Investigate the fundamental differences between human rights and humanitarian law. South Asian Academic Research Journals ACADEMICIA, ۴(۶).pp:۱۴-۲۴.
- Sastry, K.R. (۱۹۹۷). Participation, Connotation and Contact, Asia-Pacific Journal of Rural Development, Vol.1, No.1, pp. ۱۲-۱۹.